

PORYWKA (2) *sb f*

o prawdopodobnie jasne (*tak w po-*).

sg I porywką (1). *pl N* porywki (1). *pl I* porywk(a)mi.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. Utarczka, kłótnia, zatarg [*miedzy kim (pl) o co*] (1) :

Szereg: »porywki i poswarki« (1): W miáftách tež obyczay ten vrodził fye/ iż Bękartowye rzemyęflá nye mogą robić/ y myedzy pány zdunámi álbo Gárnczarczmi/ Tkaczámi/ y inlfemi wyelkye o tho porywki y pořwarki powřtawáya. GliczKsiqř B5.

2. [Potyczka: Pan chorázych [!] ten szie vto [!] starał, aby mogł iaką posługe vczynicz, alie lyudzi malo miał, nye zdarzyło mu szie, miał z nyektorymi podkę [!], ale za malym zyskiem. Tak ia bacze, ze ych biyło sseth zginęło porywkami tymi, alie nyewiele. *ListyPol 1534/76.*]

3. Szybki wypad (1) :

Zwrot: »porywką się wyrwać« (1): FRidegunda Krolowa gdy fie dowiedziálá/ Iz Gilbert z woýłkiem ciągnie/ [...] Gálęzi nárábawřzy/ lás vczynić dáłá/ Co przed nią ludzie niesli/ bydlá tám nágnálá. Ná řwitániu řzlá lekko/ á bydló ryczáło/ Z woýłká ludzi porywką kniemu fie wyrwáło. RejZwierz 45.

Synonimy: 1. kłótnia, poswarka, utarczka.